

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 12

בס"ד ערש"ק פר' ויגש תשנ"ז

29202

דבר החברותא צו השעה ריבוי תפילה

מ שום כך צו השעה להוסיף הרבה יותר מכפי יכולתינו, באהבת חברים, ולהתעצם בתפילה וצעקה ולשפוך שיח לפני בוחן כליות ולב על גלות השכינה, וצרות הפרט והכלל וכן לצאת בהתבודדות כל יום איזה שעה ולהרבות באמירת שירות ותשבחות של נעים זמירות ישראל.

ן מובא בספה"ק שבדור האחרון נגאל רק בכח התפילה כמו שבזמן יציאת מצרים נגאלו בזכות "ותעל שועתם". ועל כל אחד ואחד לקבל על עצמו להוסיף בתפילה בבחינת "מוסיף והולך" ובעזוהשי"ת יתקבלו תפילותינו ונזכה לראות בבגוא"צ ובבנין בית שלישי אכ"ר.

ן מצאים אנו אחר צאת ימי החנוכה, ימי אורה ושמחה שהאור מתגבר על החושך, וקבעו אותם להודות ולהלל כמו בימים ההם כך בזמן הזה. ומאידך אנו בעיצומם של ימים שבהם החושך יכסה ארץ ומשמים מעוררים אותנו לתפילה ולחשבון נפש מה אירע לנו כזאת, נחלת אבותינו נמסרה לזרים, ומכל צד אנו שומעים על שבר בת עמי, אנחת אביונים ואנקת יתומים, ה' ירחם.

ב מסירות הנפש של החשמונאים בקריאתם מי לה' אלי זכו והגיעו לניסים ונפלאות שעשה להם, כמו"כ אנו בזמן הזה, שהרא"ש אמר שהם ימים של עיקבתא דמשיחא שהוא דור שלפני ביאת גוא"צ וכל המאורעות מוכיחות ע"ז שאנו קרובים ליום הגדול והנורא.

פנינים יקרים

מי שהוא בעל שכל נכון - במעט התבוננות ושימת לב יכול לקבוע בלבו אמינות הדבר. איך הוא בא, ונושא ונותן עמו ממש יתברך, ולפניו הוא מתחנן ומאתו הוא מבקש והוא יתברך שמו מאזין לו ומקשיב לדבריו כאשר ידבר איש אל רעהו, ורעהו שומע ומקשיב אליו. (מסילת ישרים פי"ט)

בכל צרתם לו צר (ישעי' ס"ג ט') כמו שמצייר האדם את הקב"ה בלבבו, כך יצייר הקב"ה את עצמו כביכול אל האדם ... (בתענית דנהורא השלם - ישעי' סג)

אמרו חז"ל (ברכות כח ע"ב) המהלך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה: בכל פרשת העיבור יהיו צרכיהם לפניך. מפרשת הגמ' אפילו בשעה שהם פורשין לעבירה יהיו צרכיהם גלויים לפניך. מסביר בעל מאור עינים (עמוד קל) הענין הוא שהבורא ברוך הוא מצטמצם אצל כל אחד מישראל ואפילו אצל רשע גדול יש אצלו עדיין הבורא יתברך. והראיה שלכל רשע באים לו הרהורי תשובה, דהיינו שהקב"ה קורא אותו בעצמו ואומר: שוב אלי, רק שהאדם אינו מבין שהשי"ת קורא אותו.

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

בדרך קניי האמונה

121

לחיי עולם וגאולת הנפש, או ח"ו בוחר חיי שעה ואריכות הגלות, וגם שם ידו תנחנו ומאריכים לו אף, עד ישוב לאיתנו, לתנאו הראשון שהיתנה במעשה בראשית שמדת התשובה קדמה לה.

כדי שיזכה להציל נפשו, כדי שיזכה לראות בנועם ה', חייב האדם להתעקש להיות ער לעצם הסכנה אשר הוא שרוי בה, מצב יצרו, אויבו בנפש, וחכמינו גילו לנו עצה נפלאה, איך לעמוד במלחמה ולנצח בה: "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר רע", בידך חייבת להיות היזמה של הקרב, כששונאך תוקפך, אתה מוכן לקרב וזוכה בו, רק באותו הרף עין של הנשימה הזו, עד התחדשות נשימה חדשה תוך הרף עין, כחוק התחדשות הבריאה, ואז חוזרת המלחמה על עצמה, וחוזר חלילה, המאבק הוא עצם החיים, במלחמה הזאת אתה הופך להיות בורא של עצמך, בבחינת ממית ומחיה, כמאמר החכם: "מה יעשה ויחיה?", ימית עצמו ויחיה!", יחיה לעולמי עד תחת כנפי השכינה !.

מה הוא ה"מנא קרבא" מה הם כלי המלחמה היעילים ומה הן התחבולות מלחמה? בזה שישכיל לרדוף להכיר לדעת את אפסותו, את האין שלו, לא ישכח, ויתלהט תמיד בכל כוחותיו להגיע לכך, אחרי הכירו לדעת כי זה הוא עוגן ההצלה היחיד שיעמוד לו בעת מיצר ומצוקה, ירוץ בשארית נפשו לקראת תכליתו, ומעוצם ריצתו, לא יוכל לעכבו שום דבר, וגם אז לא ירגיש שום כאב

ומי יתן והיה לבבך זה לפני כל הימים. כי בקשת האמונה וקנינה, עבודה גדולה היא, כמאמר הכתוב: "אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת ה'",

ומי שמבקש לעלות על דרך האמונה ללכת בה תמיד, מתגלים לו מכשולים ועיכובים שונים, ועל כן הזהירו לנו חכמינו ז"ל: "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", כי אחר שחפץ הקב"ה להרבות בשכר האדם, צריך שקנין האמונה יהיה חרוט בבשרו בחינת "מבשרי אחזה אלוקי", כדי שערך האמונה לא יהיה מוחזק לעצמו, נפרד ממהותו, אלא האדם גופו דייקא, על כל מכשולותיו ונטיות טבעו וכל לבושיו, יהיו מציאות אמונה יהיה, אפוף כולו אמונה, אשר אז בודאי תתגלה על ידו מציאות הבורא בעולם.

ואי אפשר להגיע לכך ואין זוכים לזה, אלא אם כן יתן את עצמו לה'. יקריב לו כל רצונותיו, כל אהבותיו וכל נטיות טבעו יבטל בביטול גמור, להכיר לדעת שאין לו שום אחיזה, שום כח ושום שכל, מלבד הכח האלוקי המפעם בקרבו והמפעילהו, גם שומרו מן העבירות ע"י הזמנת הסיבות השונות המונע ממנו מלהוציא אל הפועל מחשבת פיגול, אם ע"י רגש הבושה או פחד מאדם שיראהו, או ע"י הצמצום בקול המצפון הפנימי הלוחש לאדם תדיר, כדי שתישאר ענין הבחירה בעולם. ולשם כך נותנים לו לאדם תמיד שתי אפשרויות שקולות כבמאזניים ושני דרכים לפניו, ובכח בחירתו יבחר באחת מהן, לטוב או למוטב,

כתבה עליו התורה "ולא ידע איש את קבורתו", משום שהגיע בעבודתו למדרגה כזאת, שהפך להיות כולו נפש, שגופו נתאפס כל כך, שלא נוכל לידע קבורתו, לא נודע שנקבר בכלל, נפסק להיות בו בחינת קבורה, לא נשתייר בו בחינת גוף הטעון קבר.

כל אדם מישראל, באשר הוא שם, יכול וצריך להגיע לפי ערך מדרגתו, לכך. להניח הטפל בו מסתתר טבעו, מנדהו של האדם. ולאחוז בעיקר, ומי שרוצה בכך באמת, זוכה ומגיע לשלימות תקון נפשו, ומן השמים מסייעין בידו. כי לא ידח ממנו נידח. ואז טוב לו בעולם הזה ואשרי לו לעולם הבא. וכל העולם כולו כדאי הוא לו.

ויסודים, כי חשקת קנין דביקותו בחי החיים גברה על הכל, כי נתגלה לו כבר עוצם התענוג הנפלא, אשר אין האדם יכול להשיג, לא הפה לדבר ולא האוזן לשמוע, זוכה בה, דוקא ע"י עבודתו במיצרי הגוף שהוא המדרגה היותר תחתונה של הבריאה.

למדרגה גבוהה זו, זכו הגדולים מצוקי ארץ, אשר תמיד התייגעו על מציאותם ומסרו חלבם ודמם למסרכות ברזל, כי אש האהבה לקרבת ה' עצמה וגברה על יסוריהם, זכו והפכו גופם לנפש להיות מרכבה לשכינתו יתברך.

ומשה רבינו ע"ה, שכתוב עליו "בכל ביתי נאמן הוא", שהיה כולו בחינת "בית" ונאמר עליו ולא קם כמשה צופה ומביט תמונתו,

מהות כח התפילה

לכשלונויותיו, תמיד מתחזק ומתגבר, כך צריך האדם ללמד דבר זה עצמו מיצרו, לא להתייאש כלל, ואף אם נפל וחזר ונפל, יתעורר לקום כגבור בגבורתו ללחום מלחמת ה' בעמלק, ומובטח לו על זאת סיוע מאת הקב"ה.

או אז הוא זוכה לדביקות ה', כי האדם בסכנתו, יודע ומכיר שאין לו שום מפלט אלא רחמי שמים, אז צועק אל ה' מעומק הלב, הרי עצם הזעקה בלב, היא הדביקות, כי הוא אז תמיד לפניו יתברך בעת צר לו, ואין לך דבר שנעניין מיד מן השמים כפי שאדם צועק על סכנת הכליון הרוחנית, ובקשת ההצלה של הנפש והנשמה, כי זאת תכלית הבריאה כולה, וכל העולמות ניוונים מתפילה זכה זו.

תפקידו של האדם להיות הפה של הבריאה כולה, שעל ידו יתגלה כבודו יתברך על כל המעשים, כי הוא ראש ומבחר הברואים, אשר ניתן בידו כח הבחירה כח אדיר חרב פיפיות, לשבט או לחסד, להשמאיל או להימין, ודרך מלחמתו הכבדה להעלות את כל הבריאה ולזכות את העולם כולו, בכח עבודתו להגיע לאותו מעמד שלפני חטא עץ הדעת, ע"י תקון החטא עצמו, אשר קיים מני אז באופן מתמיד בצורות שונות ובגלגולים שונים אצל כל אדם וטבוע במדותיו הרעים, ודרך המדות הללו, לחתור חתירה ע"י התעוררות דלמטה, לבקש רחמים על הסכנה האופפת אותו תדיר בכל יום ובכל שעה, אשר יצרו מבקש את נפשו ותוקף את האדם בכל מיני נקודות התורפה בעקשנות גדולה, בלי שים לב

על אהבת חברים

בספר פלא יועץ פרק "אהבת רעים" והנה שלמה המלך ע"ה אמר שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה (משלי י"ב) ויש סיבות שעליהם תתעורר השנאה בין איש ובין אחיו, והכל הבל ורעות רוח, יש שונא מחמת שכנגדו חטא כנגדו בגופו או בממונו או בכבודו אי לזאת כבר ציינה התורה "לא תקום ולא תטור" כי האדם ההוא מוכרח במעשיו, ושליחותיו דרחמנא עבד. כי השם אמר לו קלל ורוע מזלו גרם לו שיגלגלו חובה ע"י חייב וכיון שכן אין מקום לשנוא את חברו כי הוא כגרוץ ביד החוצב ומה יתאונן אדם חי, גבר על חטאיו, ויש שונא מחמת קנאה וכסבור שמחמת חברו נתקפחה פרנסתו ואין זה אלא מקטני אמנה וכאשר נבאר בערך "אמונה בס"ד, ויש שונא מחמת שרואה את חברו שאינו הולך בדרך טובה ואי לזאת החי יתן אל לבו כי גם הוא חסר חסרונם ועידויין לפי ערכו כי הכל לפי מה שהוא אדם, פלס ומאזני משפט ביד השם, ואם לחברו תקפו יצרו ועובר על דעת קונו, ולו הטה הוא חסד והנחהו בדרך אמת הלא יש לו לשלם תודות להשם ולהזהר בדקדוקי המצוות כחוט השערה כפי ידיעתו והשגתו עזר משדי שהיה לו, ולא לבזות ולשנוא את אחיו בלבבו, כי לא הותר לשנוא רק לרשע שלאחר שמוכיחים אותו כמה פעמים אעפ"כ הוא עומד במרדו ומכעיס לפני אבינו שבשמים וגורם צער השמים, אבל לשאר כל אדם אסור לשנוא, וכבר הפליג התנא בגנות השנאה עד שאמר (אבות ב' י"א) שנאת הבריות מוציא את האדם מן העולם. עכ"ד.

כדברים האלה דבר ר' אשר שליט"א פעם אחת, והוסיף שאם אני רואה חסרון על השני אם זה דבר אסור או שחוטא כנגדי ומכאיב לי אני צריך לדעת שהחסרון הזה נמצא גם אצלי אלא שהקב"ה שומר עלי ולא נותן לי לבצע את זה, ואז אני צריך להתפלל ולומר: רבונו של עולם כמו שמנעת אותי מהרע הזה שאני לא אעשה את זה כך תמנע גם את החבר שהוא לא יעשה את זה, "וזה קשר נפש" ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רועם כלל.

חבי המערס

י.ל. פרוש

צ. ראנד

מ. קליס

סנובת למשלוח תגובות

דפוס חורב

עדני 3 ירושלים

השמחה במעונם

להר"ר צבי ראנד להולדת הבת

להר"ר בן ציון קלר להכנס בנו לעול המצוות

להר"ר שלמה מן להכנס בנו לעול המצוות

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכניס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכניס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי **בניברק**: משפ' שכטר רח' האדמו"ר מגור 22

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 30 ש"ח לשנה

כוס תנחומים

להר"ר **יצחק טוקצינסקי** על פטירתו בדמי ימיו של אחיו הר"ר **משה ז"ל**

כל המעוניין להדפיס את הגליון להנצחת קרוביו יפנה למערכת לכתובת הנ"ל